

Járvány

A kolerajárvány 1830-ban az Orosz Birodalom irányából közeledett. Először katonai kordonnal próbálták útját állni, de 1831 májusában már elterjedt az északkeleti vármegyékben. A feszültséget több alapvető probléma szította, ezek közül talán a legsúlyosabb a – modern kifejezéssel – szociális helyzetnek nevezhető volt: a terület paraszti (és részben kismemesi) lakossága rendkívüli nyomorban élt, nemcsak műveltségi, hanem gazdasági szempontból is nagyon elmaradott volt Sáros, Zemplén és Szepes vármegye vidéki lakossága. Tovább erősítette a feszültséget a nemzetiségi probléma is, hogy a területen élő szegényparasztság legnagyobb része ruszin és szlovák nemzetiségű volt, akik egyáltalán nem bíztak a vármegyei és a kormánytisztviselőkben, akik zömmel a (saját nemzeti felemelkedésükért küzdő) magyar középnemességből kerültek ki. 1831 nyarán a kolerát súlyosbította az éhínség is, mivel a karanténintézkedések miatt az idénymunkából élő zsellérek nem juthattak el az Alföldre, ahol általában az egész évi szükségleteiket úgy-ahogy fedező jövedelmüket részesaratókként megszerezhették volna. A fegyveres felkelést talán az robbantotta ki, hogy a kormányzati intézkedések (a kutak erőszakos fertőtlenítésének kísérlete, a bizmutpornak gyógyszerként való adása – a bizmut hasmenést, hányingert okoz, tehát minden bizonnyal felerősítette, nem pedig csökkentette a kolerás fertőzés tüneteit) nemcsak teljességgel hatástalanok voltak, de – úgy tűnhetett – súlyosbították a helyzetet.

Véleményem szerint a legfőbb tanulság az 1831-es eseményekből az, hogy a kormányzat ötletszerűnek mondható intézkedései a korábban felgyülemlett feszültségeket (rosszul kezelt gazdasági és sehogyan sem kezelt nemzetiségi problémák) katasztrófahelyzetben a lakosság leginkább elnyomott és kizsákmányolt részében fegyveres felkelésig menő politikai indulatokká fokozhatják.

Ontológia

Az egér rohan a labirintusban.
Keresi a sajtot.
Elér a labirintus végére.
Ott a sajt.
Az egér nézi a sajtot.
Lefekszik a sarokba és elalszik.
Azt álmodja, hogy a sajt rohan a labirintusban.
Keresi az egeret.
Elér a labirintus végére.
Ott az egér.
A sajt nézi az egeret.
Lefekszik a sarokba és elalszik.
Azt álmodja, hogy a labirintus rohan a sajtban.
Keresi az egeret.
Elér a sajt végére.
Ott az egér.
A labirintus nézi az egeret.
Lefekszik a sarokba és elalszik.
Azt álmodja, hogy az egér rohan a sajtban.
Keresi a labirintust.

■ **Imre Flóra** (Budapest, 1961) költő, műfordító, klasszika-filológus.
Legutóbbi kötete: *Még tart a könnyűség. Válogatott és új versek*,
P'Art Könyvek, Tipp Cult Kft (2015).